

[Undervisningsministeren]

rere med en egentlig garanti, men i stedet give de unge realistiske muligheder og bestandig søge at forbedre og udvide disse muligheder.

Som et eksempel vil jeg gerne nævne, at principielt er der i dag tilbud om en uddannelsesplads til alle, idet vi har 2.000 ledige pladser på bygge og anlæg. Vi har ledige pladser på 3 universiteter og på 20 seminarier. Faktisk er der uddannelsespladser til alle i dette land, men det er ikke lige præcis de pladser, mange havde tænkt sig. Eksemplet viser, hvor vanskeligt det er at operere med et garantibegreb. Det tror jeg i øvrigt også forslagsstillerne er ganske klar over.

Ifølge forslaget skulle en garanti tilrettelægges i lyset af erfaringerne fra det forsøg med en garantiordning, som i begyndelsen af 1980'erne blev gennemført i Storstrøms og Århus amtskommuner. Ordningen skulle ifølge forslaget blive landsdækkende i løbet af de nærmeste år.

Jeg vil gerne gentage, hvad der har været sagt fra regeringens side om disse ungdomsgarantiforsøg: at en række af elementerne i forsøgene har været positive og har givet nyttige erfaringer, som vi i høj grad kan anvende i det videre arbejde, men som helhed har regeringen, som alle ved, ikke fundet, at forsøgene i de to amter har opvist resultater, som kan stå mål med omkostningerne. Den højt prioriterede uddannelsesmålsætning i garantiforsøget blev ikke opfyldt, bl.a. på grund af kapacitetsmangelen og på grund af økonomiske og sociale barrierer, og den undersøgelse, der har været foretaget af de unges efterfølgende uddannelses- og beskæftigelsessituation, har desværre vist nedslående resultater.

Jeg finder, at forsøget bør advare os imod en for håndfast brug af garantibegrebet. Som jeg sagde før, må vi forudse, at anvendelsen af ordet garanti helt automatisk rejser en række forhåbninger, og dette vil desværre hyppigt være forhåbninger, som vi ganske nøgternt må erkende er urealistiske.

Det var på denne baggrund, at regeringen i foråret fremlagde det handlingsprogram på 32 punkter, der hed »Flere unge i gang«. Som folketingets uddannelsesudvalg ved, er vi langt inde i arbejdet med at føre de enkelte punkter ud i livet. Der er sendt en opfølgingsrapport til udvalget her for en uge eller to siden, og dér kan man læse om, hvad der

er sket med de enkelte punkter. Det er ikke sådan, at aktionen er blevet af mindre rækkevidde, end der i foråret blev lagt op til. Når det f.eks. gælder de nye uddannelser, som blev nævnt som led i de 32 punkter, f.eks. den industrielle grunduddannelse, har regeringen nu et betydelig højere ambitionsniveau, end vi havde i foråret. Det vil sige, at vi påtænker flere pladser, end vi dengang planlagde.

Regeringen mener, at vi først og fremmest skal sætte ind på at give de unge bedre uddannelsesmuligheder. Vi har derfor tilvejebragt flere uddannelsespladser inden for ungdomsuddannelserne, end man nogen sinde før har haft. For 1983' vedkommende er der tale om næsten 130.000 pladser, hvilket er 10.000 pladser mere, end der blev besat året før. Man kan sige det på den måde, at aldrig nogen sinde er der sket en så stor ekspansion af uddannelsessektoren som i det seneste år. Som bekendt er det bl.a. sket ved merindskrivning med ekstra stole, men jeg skal gerne erkende, at det også er sket ved ekstra ressourcer og som følge af en planlægning, der blev gennemført i den tidligere regerings tid. Det vil jeg gerne anerkende.

Flere uddannelsespladser er jo en af de foranstaltninger, som er anført i det foreliggende beslutningsforslag, og på dette punkt som på flere andre punkter er der næppe de store uoverensstemmelser mellem forslagsstillerne og regeringen. Vi er enige i, at der må opstilles uddannelses tilbud, der harmonerer med de unges forudsætninger og muligheder. Vi er enige i, at der for social- og sundhedsuddannelsernes vedkommende må etableres ældreomsorgsuddannelser som 2. dels EFG-uddannelser. Vi drøfter for tiden dette med organisationerne. Jeg har ryddet den hindring af vejen, som man sagde jeg havde skabt. Nu glæder jeg mig til, at organisationerne rydder de hindringer af vejen, som de har skabt.

Fra erhvervsuddannelsesrådets side har jeg modtaget et forslag om etablering af en industriel grunduddannelse. Det var den, jeg nævnte før. Den skal have et kortere uddannelsesforløb, som primært retter sig mod skoletrætte unge og andre, som ikke er motiverede til at gå i gang med en af de længerevarende ungdomsuddannelser. Jeg sætter på, at vi kan starte forsøg med denne uddannelse ved en række erhvervsskoler i løbet af 1984.